

at løse, søgt at finde en Vej, om hvilken jeg haabede, at det kunde lykkes at samle Enighed i Rigsdagen. Og jeg vil ikke opgive Haabet derom endnu, heller ikke efter det ærede Medlems Udtalelser. Jeg tror, at naar det ærede Medlem vil overveje dette Lovforslag noget nærmere, vil han komme til at se, at det byder saadanne Vilkaar for Produktionen og sikrer Forbrugerne paa en saadan Maade, at man ikke kan sige, at det tilsigter noget som helst andet Formaal end at løse de Opgaver, som nødvendigvis maa løses gennem en Kornlov: Produktionens Sikring, Ernæringens Sikring og derefter Vareudvekslingens Sikring og derigennem Sikring af Tilførsel til Landet af Varer, vi ikke selv kan producere.

Lovforslaget tager ikke Sigte paa de kommende Valg, idet dets Fremsettelse er sket med det udtrykkelige Ønske og i det Haab, at Tilendbringelsen af denne Sags Behandling kunde ske forud for Valgene ud fra den Overbevisning, at det vilde være ønskeligt for Landet, at dette Forhold var ordnet, forinden Valgkampen begyndte. Jeg har meget tidligt sagt, at jeg ikke troede, at det var nyttigt, at dette Spørgsmaal inddroges i Valgkampen. Der er jo i Forvejen nok. Det ærede Medlem fremhævede den kommende Valgkampes Karakter og udtalte sin Glæde over, at man nu kunde gaa til Valg uden Bekymring for, at der skulde være noget betænkeligt ved Valgsituationen. Han henviste til nogle tidligere Udtalelser af Finansministeren, som havde fremhævet Betænelighederne ved en Valgkamp, og fremhævede sin Modsætning dertil den Omstændighed, at Regeringen nu havde udskrevet Valg. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem bør glemme, at Valg nu er en grundlovsmæssig Nødvendighed, enten i den ene eller den anden af de nærmest følgende Maaneder, og at vi alle, hvorledes vi end har set paa Spørgsmaalet om Betænelighederne ved Valg, har maattet bøje os for denne grundlovsmæssige Pligt. Jeg tænker, at det ærede Medlem ogsaa har bevaret sin Opfattelse af, hvor ønskeligt det i og for sig kunde være, at Valgkampen kunde udskydes til efter Krigen. Den 15. Januar 1916 modtog Konseilspræsidenten en Skrivelse, hvori det hedder: „Det ligger ogsaa lige for, at offentlig — og saare let lidenskabelig — Diskussion paa Vælgermøder Landet over om vore Forsvarsforanstaltninger til Neutralitetens Hævdelse, om vor Handelspolitik og Landets Stilling under denne og andre dermed

i Forbindelse staaende Spørgsmaal kan faa en Karakter, hvorved der gøres Landet en Skade, imod hvilken det, at man udskyder et Valg, der kan udskydes, er for intet at regne“. Det ærede Medlem kan ikke være ubekendt med den Sætning, thi Skrivelsen er undertegnet: „For Bestyrelsen af det konservative Folkeparti, København den 15. Januar 1916: E. Piper. Jul. Wulff“. Den 7. Februar modtog Konseilspræsidenten Zahle en Skrivelse, hvori det hedder: „Da det herefter maa anses for uimodsigeligt fastslaaet, at den udenrigspolitiske Situations Alvor nu, ikke mindre end paa det Tidspunkt, da det fra alle Sider var en bindende Forudsætning, at Valg under Krigen burde undgaas, gør Afholdelsen af saadanne Valg utilraadelig, maa Partiet fralægge sig alt Ansvar for de Følger, der maatte kunne flyde af, at Valg alligevel afholdes“. Heller ikke denne Skrivelse kan være det ærede Medlem ubekendt, thi den er underskrevet: „Ellinger. Piper“. Det ærede Medlem vil her se, at Betænelighederne ved Valg neppe er fremhævede stærkere af nogen end af det konservative Folkeparti, og at det, det ærede Medlem den Gang udviklede, var, at man ikke skulde holde Valg, fordi der let kunde gøres Landet en Skade, imod hvilken det, at man udskød et Valg, der kunde udskydes, var for intet at regne. Ud fra den Opfattelse blev jo alle Partier i Rigsdagen enige om at udskyde Valget i det Haab, at Freden forinden maatte være kommet. Men naar Valget ikke længere kan udskydes, ja, saa kan man bevare sine Betæneligheder, have akkurat den samme Følelse af, hvad det er, vi gaar ind i, men man er dog pligtig at holde Valg. Valget kan ikke længere udskydes, og saa er der ikke andet end at haabe, at Valget maa blive ført under saadanne Former, at de Betæneligheder, alle tidligere har næret, ikke bliver stadfæstet af den alvorlige Skade, det ærede Medlem paa et vist Tidspunkt holdt op for Regeringen som Følge af et Valg.

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Det lader til, at der hersker en stor Uklarhed over, hvorledes de saakaldte Forfatterunderstøttelser paa Finansloven tildeles paa de forskellige Konti, og det er ikke alene ude i Befolkningen og i Pressen, men ogsaa hos Rigsdagens Medlemmer, at denne Uklarhed synes at være til Stede. Det fremgik bl. a. af det ærede 6te kongevalgte Medlems (Trier) Tale før, idet han udtalte, at han mente, der burde være noget